

AURORA

SEMANARIO REPUBLICANO

Organo del Partido de la Casa del Pueblo de Blanes

Año IV

Blanes, 6 de Enero de 1933 1934

Núm. 177

EDITORIAL

LA CANDIDATURA del POBLE

Per la República.
Per la pau i el ben-
estar de Blanes.-
Per que vos siguin
respectats els vos-
tres drets.- Perquè
la Justicia sigui
una i única per tot-
hom.-Perquè no'ns
prenguin les lliber-
tats conquerides.

Obrers:
Voteu-la i feu que
la votin.

Obrers: Recor-
deu-vos dels anys
ignominiosos de la
Monarquía i dels
atropells de que
vareu ésser vícti-
mes,

Candidatura de la Casa del Poble

(Coalició d'Esquerres Republicanes)

B. Centrich Nualart
F. Puig Andreu
Lluís Ferrer Cuní
Agustí Martí Billoch
J. Domenech Barnils
P. Ribas Perpiñá
S. Vidal Pou
S. Maresma Austrich
Joan Cuní Portas
J. Castañè Bernat
D. Ruiz Busquets
S. Collel Rivas
Ramon Pont
J. Portas Geremies
Joan Casas Baltóns
E. Gibernau Gibert

Dones: Vosaltres
sou la clau de la
lluita del dia 14.—
Recordeu que els
vostres fills no te-
nien Escoles.— Re-
cordeu la guerra de
l'Àfrica. Que els
vostres fills i ma-
rits quant feien una
demanda de millo-
res, els hi contesta-
ven amb Guardia
Civil.—Que la Re-
pública vos ha do-
nat el divorci, que
vos lliura d'ésser
la esclava d'un ho-
me, i recordeu per
damunt de tot, que
a la República li
deveu la categoria
de ciutadanes.

**Voteu i feu votar
la nostra candidatura**

El President Macià és mort

Durant aquests quinze dies que AURORA no ha sortit, han succeït un seguit d'aconteixements de força importància política. També tenim de lamentar-ne un de ben trist, la mort de Francesc Macià Llusà, primer President de la Generalitat de Catalunya, de la Catalunya que mercès al seu noble gest i abnegat sacrifici, avui té un Estatut d'Autonomia, que si bé no es complert, ens permet legislar en les qüestions podriem dir-ne més vitals per a la bona marxa del nostre poble.

I així es deu en gran part a n'en Francesc Macià. Per Catalunya sapigué anar a l'exili, tenint que deixar els seus, ja que l'amenaça de la presó o de la mort es fornava damunt seu.

En els últims temps de la Dictadura, quan abatere el Borbó era l'obligació de tota consciència digna i honrada, Ell, i amb Ell tots aquests mil de ciutadanes i ciutadans que la seva venerada figura tenia captats, representats en el Pacte de Sant Sebastià, aconseguïen donar el primer impuls a l'autonomia de Catalunya; i uns mesos més tard, al proclamar la República a Catalunya, consolidava la seva obra.

Com a republicans i també com a catalans, ens considerem satisfets de lo que el nostre inolvidable primer President feu per la República i per Catalunya.

En car que ideològicament pensem un xic diferent d'ell, no entrarem per res en si era així ni si havia estat lo altre. La nostra intenció, al escriure aquestes ratlles, es ben diferent. Durant aquests dies, plomes més autoritzades que la nostra, ja ho han fet i comentat.

Solsament ens limitem a retre l'homenatge qu'es mereix l'home que sapigué jugar-s'ho tot per la seva idea, i que lluità i vencé fins a conseguir que fos una realitat.

Francesc Macià Llusà, primer President que fou de la Catalunya Autònoma, ha passat a l'Historia amb la seva obra, quasi bé realitzada. El seu cadàver ha abaixat a la tomba. E. P. D.

B.

Blanes, gener 1934.

Los radicales en el Poder

El Partido Republicano Radical ya está en el Poder; hogaño el Pavo Republicano, evocado por don Alejandro, ha sido una realidad feliz para el Partido; para el Partido, y para España. Presagio de días mejores, los valores han subido algunos enteros; a la atroz desconfianza de pasados días, ha sucedido una dulce calma que lleva a los corazones unas chispas de esperanza; esperanza, bienhechora esperanza en un porvenir mejor.

* * *

¡El sacrificio de Lerroux! Ahí está, claro, patente, el hondo sacrificio del gran laico, que por la tranquilidad de su país, transige y tolera.

El sacrificio de Lerroux no lo ven, o no lo quieren verlo, quienes no saben de los surcos que dejan unas ideas clavadas hondo, muy hondo, en el corazón del gran patriota.

Y el sacrificio de Lerroux lo comprendemos más intensamente sus amigos, sus soldados, cuanto más la calumnia devora, cuanto más el tiempo va pasando aleccionador y monótono, mostrándonos la intensidad del mal y la grandeza del sacrificio...

JUAN BONET

Blanes, diciembre.

Macià

En l'aniversari d'un Crist, Macià ens deixa. Ell, també, tingué quelcom de martire, de perseguit, de Crist.

Fou en l'època afrosa de la monarquia, ón totes les idees, adhuc les més inofensives, eren intolerades. I en aquell ambient de persecució i d'odi, Macià, a Catalunya, com Gandhi a la India i com De Valera a Irlanda, esdevingué precursor i apòstol.

En un règim de comprensió, de tolerància i de respecte, ja es fa més difícil conquerir l'auriola del martirologi i de la popularitat. I es fa més difícil, perquè els pastors es converteixen en elements de govern i al plasmar llurs idees a la pràctica, la realitat ens ensenya que una cosa és el que hom anhela i altra el que permet la capacitat del poble, o les necessitats veritables del poble.

No volem, ara, fer cap retret a Francesc Macià. Davant del Misteri sagrat de la mort, ens descobrim respectuosos i plorem, amb Catalunya, el traspàs de l'home lluitador i apassionat que va proclamar a Barcelona la República el 14 d'Abril de 1931.

POBLE DE BLANES

Per la present es convida a tots els ciutadans i ciutadanes que tinguin un sentir republicà i lliberal, a la reunió que per parlar de la propera lluita electoral del dia 14, tindrà lloc al saló d'actes de la «Casa del Poble», el pròxim divendres dia 12, a les 8 de la vetlla.

CIUTADANES I CIUTADANS: Per la República, per la pau i tranquil·litat de Blanes i per una justícia social, no deixeu d'assistir-hi.

EL COMITÉ.

AGRICULTOR:

Quan votis pensa que aquell paper pot ésser la teva propia sentència.

Recordat dels anys de la Monarquia i comparals amb l'actual moment.

Pensa que la República t'ha redimit fent que no puguin treure't de la terra que treballes.

Que t'ha abaixat els lloguers dels camps i de les cases.

Que t'ha donat Lleis que són per a tu la garantia d'un pervindre esplendorós.

Que els teus fills tenen l'escola gratuita.

Per conservar tot això, i per lo molt que encara necessites **VOTA LA CANDIDATURA DE COALICIÓ D'ESQUERRES.**

A. BASEDA

OLIS PURS D'OLIVA
Avinguda Icaria, 204 i 206

- Barcelona

Catecisme de Ciutadania

Qué és la Llibertat?

Concepte simplista de la Llibertat: El dret en l'home de fer el que li dicti la consciència.

¿Té fronteres, la Llibertat?

Sí, perquè la nostra llibertat i els nostres deures acaban allà on comencen els drets a la llibertat del nostre pròxim. Saltar aquella línia divisòria, és fer abús de la pròpia llibertat i atropellar la d'altri. Es llavors quan la llibertat deixa d'ésser-ho, per a convertir-se en llibertinatge.

L'enunciat d'una vera Democràcia, deu reduir-se a això simplement: inculcar en l'home el goigs d'uns drets inalienables i sagrats, i educar-lo també, paralel·lament, en la responsabilitat immensa d'uns deures; uns deures també sacratíssims de ciutadania; deures en vers la societat; l'amor al pròxim; espletit de sacrifici; la necessitat suprema de sacrificar l'orgull, la vanitat, la supèrbia; de vèncer l'instint primari que encara ens domina... Heus-ací, amics, tot un catecisme de ciutadania que du les arrels fondes. quin origen hauriem potser d'anar a cercar-lo en la sublim doctrina del Mestre del Gòlgota.

* * *

I és en el respecte a les idees alienes, com es forja la vera Democràcia. Tenim el dret de predicar la doctrina que sentim adient a la nostra manera de pensar; tenim el deure de propugnar per tots els mitjans de la persuasió, per el triomf del nostre ideal. Però no és menys sagrat que el nostre, el dret del veí a predicar i practicar les seves idees—potser en pugna amb les nostres.—I si aquelles idees—fins i tot considerant-les potser equivocades—son acceptades per la majoria, es llei de Democràcia que tot home liberal acati aquella suprema decisió, encar que sigui adversa als propis ideals.

El saber perdre amb dignitat és un dó humà que no tothom—malhauradament—posseieix. I per una inversemblant paradoxa els inadaptats a ell, sempre us parlaran de Democràcia, de Llibertat i de Justícia. Com si el sagrat trísagi no significés també, més que tot, tolerància i respecte per el Pensament alié i per les doctrines adversàries.

J. B.

Blanes, desembre.

Del matrimoni

Ja en un altre ocasió vaig ocupar-me del matrimoni desde aquestes mateixes columnes.

Exposava llavors els fonaments de legalitat del matrimoni civil, en comparança amb el canònic o catòlic.

Avui, ja no és del matrimoni civil del que vos parlaré. Tots conoixeu abastament llur valor i única legalitat. Es precisament de l'altre, del matrimoni canònic, l'encara millor, dels obstacles que les lleis eclesiàstiques han posat sempre per a estorbar i fer impossible la felicitat dels mortals que en tots temps s'han unit en matrimoni.

El que més i el que menys, ha sentit parlar del dret que vulgarment anomenen de cuixa. Per alguns, principalment joves, es entés com una broma. Avui aquests drets (?) ja no se compleixen. Han desaparegut de la pràctica, i no per voluntat dels mandataris de l'Esglesia, sinó per l'evolució i sublevació del poble.

En nostra tan catòlica Espanya, fou possible de que tota nova desposada, avans que a n'el seu marit, havia d'ésser entregada a n'el senyor Feudal.

Aquesta premisa era solzament per a la primera nit, o sia pera el temps necessari pera desflorar (avui en diem deshonrar) a la noia que prenia estat matrimonial.

Més tard, fou possible redimir aquest tribut per unes monedes, que no tots els mortals tenien, i ja aquí era el ric privilegiat amb el dret preferent d'estrenar llur muller, mentres que els que no tenien les menesters miserables pessetes, els hi era dipositada la dona, a casa del ministre de Déu, i transcurregut el plaç que li era assenyalat, el mateix ministrs, en nom del mateix Déu, l'entregava a l'Amo i Senyor de vides i hisendes.

El jove marit no li feia llum, però havia d'aguantar la baixesa de la manera que fos. El pare disortat, que tampoc podia ajudar en pessetes a la seva filla, havia de mantenir-se impavít, davant la vergonyosa deshonra de la seva filla.

Plors, dolors, desesperacions de les víctimes. Res movia a tot un ministre de Déu en funcions d'arcabota. Fins i tot, aquest dret de «pernada» tan inmoiral i criminal, el tenien molts bisbes i abats. I lo més curiós del cas, es que sens escrupols l'exercien.

Aixó no ho pot negar ni l'Esglesia ni llurs representants i propagandistes.

Altre de les ignominies de l'Esglesia, fou el matrimoni «no consumat», o sia aquell que, éssent casats, no hi ha hagut contacte carnal. En aquest cas podia dissoldrer's a petició d'un dels enmaridats, si era per entrar en religió, o sia al servei de Déu en claustre. Aquesta llei tan religiosa, permetia a les embaucades, probables herederes de capdals, celebrar matrimoni amb tots els requisits de la llei de Déu. L'interesada procurava fer-se respectar durant dos mesos (que era el temps previst) fingint enfermetat o quansevol excusa. Prés el nou estat, entrava en posició dels bens que, per dret de casada li corresponien, i... demanava la nulitat del matrimoni. El jutge disposava el diposit de l'interesada en un Sant lloc, i amb ella anaven els bens heredats i ja teniem una altre monja, o al menys un capitalet més, que anava a engruixir les riqueses de les comunions religioses. Rares vegades estava al marge d'aquestes maniobres el conceller espiritual de l'enguenyada o cautivada: mantes vegades un jesuít.

No ens entretindrem ara a parlar de quant els capellans tenien dona amb dret matrimonial. Si les circumstancies ho porten, també en direm quelcom. Ara concretem lo d'avui.

El matrimoni civil, segons l'Esglesia, no té valor, perquè deu subjectar-se a lleis dictades per els homes. El matrimoni canònic ha sigut sempre igual, i per tant, l'únic vertader, prediquen.

Les lleis i els concilis ningú els borra. Si no pràcticament, en el fons son les mateixes. L'evolució experimentada no confirmo pas gens, l'estat, és i serà que tant ens prediquen. Si les lleis han estat, son i seran les mateixes; si Déu ha estat, es i serà sempre el mateix, hem de convenir de que ara no es compleixen ni lo manat per les unes, ni la voluntat d'Ell, o bé avans s'executaven les esmentades innominies i atentats abrigats amb la capa divina.

Donada la civilitat del poble, avui com avui, ja no son possibles aquelles barbaritats, però el matrimoni catòlic porta en sí, simbolitzat, l'acatament dels que es casan, a l'Esglesia catòlica que deshonrava, encara que ara no sigui més que un simulacre teoric.

Faig punt. Ja tornarem a parlar-ne. Les nótales, dades històriques de que puc disposar, son prou garantia de compliment de lo que vos prometo.

JOSEP XIRINACHS

CIUTADANES: Per a parlar de la lluita electoral, se vos convida a la reunió que tindrà lloc el prop vinent dimarts, dia 9, a les vuit de la nit, en el saló d'actes de la Casa del Poble, i al mateix temps per constituir l'organització femenina.

AURORA

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN
Paseo Prat de la Riba, 26-Teléf. 19

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN
LOCALIDAD: Trimestre, 1'50.- FUERA: Trimestre, 2'00
Número suelto: 15 céntimos

De los artículos publicados
son responsables sus autores

Als nostres suscriptors i amics

Obligats per el canvi de local dels tallers a on s'imprimeix AURORA a suspendre la seva publicació per vuit dies, quant la setmana passada ens disposavem a enviar l'original de l'edició corresponent d'AURORA, reberem la visita del senyor Montalt, impresor, quin ens pregà amb insistència, que tota vegada que ja no havia sortit AURORA una setmana, que la suspenguéssim una setmana més, i així ell tendria temps de instal·lar definitivament els nous tallers d'impremta. Nosaltres, com es molt natural i més estan en vigílies d'el·leccions, ens hi oposarem de moment, però estudiades les raons que posava el senyor Montalt i considerant que eran molt justes, baix la promesa formal de dit senyor, que no demanaria cap altra setmana més, la Redacció d'AURORA va pendre l'acord, previa consulta amb els organismes del Partit de la Casa del Poble de suspendre-la per una setmana més.

Avui, passat aquest, per nosaltres i creiem que també per tots vosaltres, llarguissim plas que ha fet que no poguéssim fruir del nostre volgut setmanari, torna a sortir, en plena campanya el·lectoral, amb els mateixos ànims de sempre, disposat a que la seva llavor sigui la que més pugui ajudar a assolir aquest gran triomf, que tot el poble ja proclama, com a cosa inevitable, de la democràcia esquerrana en la propera lluita el·lectoral del dia 14.

LA REDACCIÓ

L'ABSURDE

Tenim davant els nostres ulls els resultats oficials de les últimes el·leccions legislatives, extractats per el sots-secretari de la Presidència, senyor Torres Campañá. Segons aquests detalls, els vots emesos foren 11.250.000, que és descomponen així: Extrema dreta, 750.000 vots, amb 43 diputats. Dretes, (Agraris i Acció Popular) 2.500.000 vots, amb 177 diputats.

Centre: Radicals, mauristes i Lliga catalana, 4.500.000 vots, amb 170 diputats.

Esquerreres: Acció Republicana, Esquerra catalana; Radicals-socialistes, Socialistes i Comunistes, 3.500.000 vots, amb 93 diputats.

Segons la nota d'on prenem aquestes dates, la extrema dreta, que té actualment 43 diputats, en una representació proporcional n'hi pertocuen. 31

A les dretes, amb 177 diputats, sols els en correspondrien. 106
Als partits del Centre, que avui en tenen 170, els en toquen. 191
I a les Esquerreres, que sols tenen 93 diputats, els en corresponen. 145

o o o

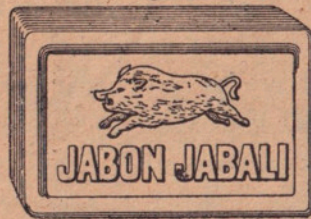
Salta a la vista—com és diu vulgarment—l'absurde de la vigent llei el·lectoral que avui perjudica als que havia d'afavorir. Aimants de l'equitat i de les coses justes, propugnem per una llei el·lectoral de veritable representació proporcional, on no es dongui el cas vergonyós, per exemple, de que una massa de 250.000 comunistes sols puguin dur al Parlament un diputat, i que els 40.000 electors radicals i els 20.000 vots catòlics de Barcelona; i 80.000 vots de Lerroux a Madrid, és quedin orfes de tota representació parlamentària.

J. B.

JABONES BARANGE

PASTILLAS

JABALÍ

CONSERVAN LA ROPA

SUAVIZAN LAS MANOS

Rocalla EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

TUBS PLANXES ACANALADES DIPOSITIS CANALONS DIPOSITIS PER A WATERS PLAQUES DE 40x40cm REVOLTONS

TELEFON: 20768 **ROCALLA S.A. BARCELONA** R. ESTUDIS 14 y CANUDA 2

Representant exclusiu a Blanes: JOAN BARRERAS - Fermín Galán. 19

«AURORA» desea un feliz Año Nuevo a todos sus suscritores, anunciantes i simpatizantes.